

Kattenkwaad

3 vrolijke verhalen

Anna Taube

Illustraties **Elke Broska**

kluitman

Dit boek is bedoeld om samen te lezen. De blauwe ingesprongen tekst is op AVI-M3-niveau en kan worden voorgelezen door een kind. De rest van de tekst kan worden voorgelezen door een volwassene. Veel leesplezier samen!

Inhoud

Pim gaat met de trein 9

Mels kattenhotel 26

Kattenmuziek 42

LEESNIVEAU

		M	M	M	M	M	M	M	M
AVI	S	3	4	5	6	7	P		
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P	

Avonturen I Katten

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

AVI-niveau geldt alleen voor de blauwgekleurde tekst.

Nur 287/IPP022301

Bisac JUV043000 / JUV002050

© MMXXIII Nederlandse editie: Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXIV Tekst: Anna Taube

© MMXIV Illustraties: Elke Broska

First published by Loewe Verlag GmbH, Bindlach, Duitsland

Oorspronkelijke titel: *Katzengeschichten*

Nederlandse vertaling en bewerking: Elles van Roosmalen

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl

Bij KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLIVERANCIER

Pim gaat met de trein

Twee zilveren slangen

Pim springt over het hek en loopt door het hoge gras.

 'daar zijn ze!'

Gisteren had de kleine kater ze ontdekt. Twee zilveren slangen. Hij is heel enthousiast, want hiervoor had hij nog nooit echte slangen gezien. Alles wat hij erover weet, heeft hij geleerd van Herman, de boerderijhond. "Vertrouw nooit een slang," had Herman gezegd. Maar deze zien er zo lief uit. Ze liggen rustig naast elkaar op de stenen. Ze doen vast niemand kwaad.

 'ligt dat fijn?'

Pim is zo nieuwsgierig. Geen antwoord. Dan tikt hij voorzichtig met zijn pootje tegen een van de slangen. De slang beweegt niet. Als Pim de andere slang aanraakt, gebeurt er ook niets.

🐱 'ze zijn diep in slaap, denk ik.'

Pim wil de kop van de slangen vinden, zodat hij ze wakker kan maken. Dapper loopt Pim door. Steeds in het midden, tussen de slangen in. Hij loopt en loopt, maar het lijkt wel alsof er geen eind aan de slangen komt. Ze liggen heel stil op hun stenen tussen de paardenbloemen en de madeliefjes. Ze gaan zelfs niet aan de kant als ze langs een huis met een hoge, lange stoep komen. Terwijl er mensen op die stoep staan. Plotseling beginnen de slangen te gillen, te beven en te zoemen.

Pim schrikt.

🐱 'wat is dat?'

'Ksst, ga van het spoor af!' roept een vrouw paniekerig vanaf de hoge stoep naar beneden.

Nu buigt er ook een kind naar Pim toe. 'Dat is de trein! Snel, kom eraf!' roept hij naar Pim.

Pim kijkt achterom. Op de slangen rijdt een ding, veel groter dan een auto. Het dreunt en toetert en ziet er heel eng en gevaarlijk uit.

🐱 'ik moet hier snel weg!'

Met een grote sprong landt Pim net op tijd op de hoge stoep. Pfieuw, dat was op het nippertje!

Het grote ding piept en blijft voor het huis staan. Hoe had dat kind het genoemd? Een trein?

De trein heeft hoge deuren, die met een zucht opengaan. De vrouw en het kind stappen in en kijken uit het raam.

 'dat ziet er leuk uit.
en niet eng!'

Voorzichtig stapt Pim met één pootje in de trein. Er klinkt een signaal en een lamp knippert. Snel springt Pim naar binnen. De deuren sluiten zich.

De vrouw en het kind zitten op zachte stoelen. Dat lijkt Pim ook wel wat. Hij huft op een stoel en kijkt uit het raam naar buiten. De trein schokt een beetje en dan begint hij te bewegen. Hij gaat steeds sneller en sneller.

 'stop!
waar gaan we heen?'

Maar niemand kan hem verstaan.

'Uw vervoersbewijs, alstublieft,' zegt een man in een donker uniform. De vrouw en het kind laten de man een kaart zien.

De man knikt vriendelijk en loopt verder. 'Is hier nog iemand aan boord gegaan?' vraagt hij.

Als hij Pim ontdekt, blijft hij stilstaan. Dan begint hij te lachen. 'Wat krijgen we nou? We hebben een zwartrijder aan boord.'

 'niet waar!'

Zijn vacht is toch niet zwart, maar prachtig rood!

'Ach, kom maar hier,' zegt de man en hij neemt de kleine kater in zijn armen. 'Je kunt toch niet zomaar met de trein meerijden? Ook katten hebben een kaartje nodig. Dus het spijt me, maar bij de volgende halte moet ik je eruit zetten.'

 'wat?
ik snap er niks van.'

In de verte verschijnt opnieuw een huis met een hoge stoep.
'Dat is het volgende station,' zegt de man.
De trein gaat steeds langzamer, toetert, piept en komt dan tot stilstand. De deuren gaan weer met een zucht open.
De man stapt uit en zet Pim op de grond. 'Ga maar naar huis, kleine kater.'

 'naar huis, dat is een top plan!'

Pim staat op de hoge stoep. 'Station' had de man het genoemd.
Hij begint te lopen. Hij sjokt door het treinstation en blijft dan plots stilstaan. Het ziet er helemaal niet uit zoals thuis. En het ruikt ook niet zoals thuis...

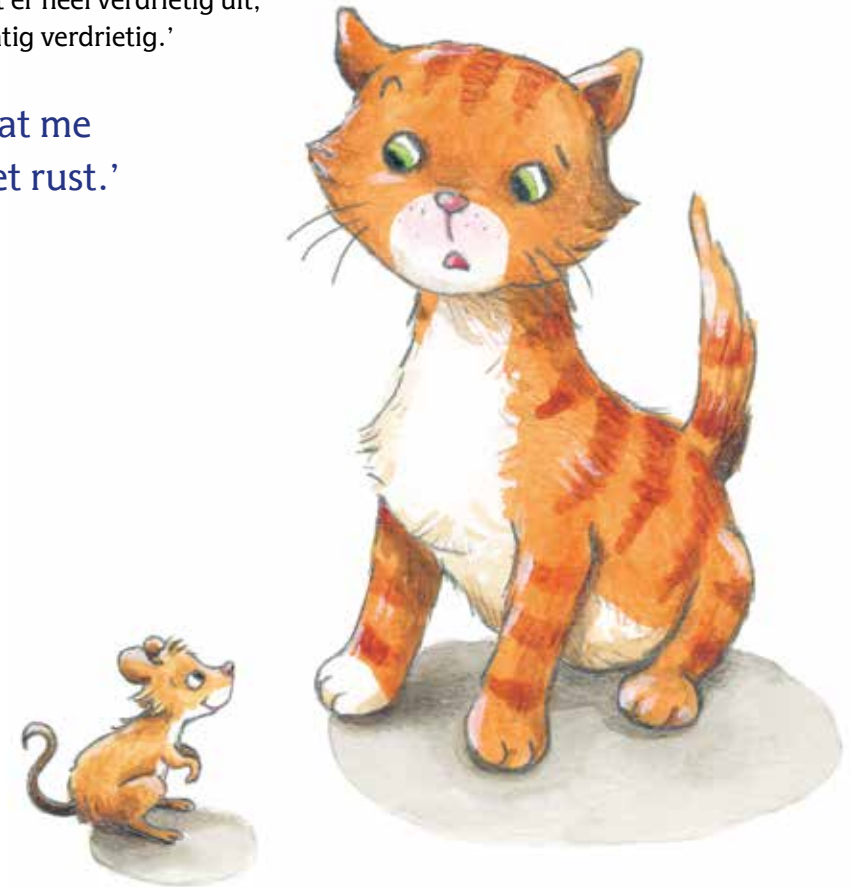

Ver van huis

 'help!'

Moedeloos gaat Pim zitten en hij vecht tegen de tranen.
'Wat is er met jou aan de hand?' Er piept iets naast Pim. 'Heeft een hond je stem opgegeten? Hé, zeg dan wat!'
Pim kijkt verbaasd op. Voor hem staat een muis. Die heeft wel lef.
'Ik ben niet bang voor jou, weet je dat?' piept de muis verder.
"Verdrietige katten krabben niet", zegt mijn mama altijd.
En jij ziet er heel verdrietig uit, beestachtig verdrietig.'

 'laat me
met rust.'

'Kom, doe nou niet zo,' zegt de muis. 'Misschien kan ik je wel helpen. Ik bedoel, het zou eigenlijk nogal dom van me zijn om een kat te helpen. Als mijn vrienden dit zouden horen... Maar hé, ik kan je zeker helpen, als je mij...'

 'hou je klep!'

Dan zucht hij. Wat als die dappere muis hem écht kan helpen? Dus vertelt de kleine kater de muis van de zilveren slangen, de grote auto, die een trein heet, van de snelle rit en hoe die eindigde.

 'en nu weet ik niet waar mijn huis is.'

Hij moet even slikken.
Maar de muis grijnst alleen maar.
Dat maakt Pim woedend.

 'het is niet leuk!'